

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 984/2023
11.10.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Дубравке Дамјановић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Мирољуба Томића и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жељка Миловановића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Петра Шкорића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.390/23 од 08.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 11. октобра 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Миловановића – адвоката Петра Шкорића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.390/23 од 08.06.2023. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу, **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.612/17 од 02.11.2022. године, остављене су у целости на снази: пресуда Окружног суда у Сомбору К бр.46/03 од 30.09.2003. године, којом је окривљеном Жељку Миловановићу за кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији РС претходно утврђена казна затвора у трајању од две године, за кривично дело разбојништво из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, за кривично дело тешка крађа из члана 166. став 2. у вези става 1. тачка 1. истог члана КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, казна затвора у трајању од једне године и три месеца, за кривично дело фалсификовање исправе из члана 233. став 1. КЗ РС казна затвора у трајању од пет месеци, за кривично дело тешка крађа из члана 166. став 2. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС казна затвора у трајању од једне године, за кривично дело тешка крађа из члана 166. став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС у вези члана 19. КЗ СРЈ казна затвора у трајању од једне године, и за кривично дело фалсификовање исправе из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС

казна затвора у трајању од пет месеци, те је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година, као и пресуда Окружног суда у Новом Саду К бр.630/05 од 26.10.2006. године, којом је окривљеном Жељку Миловановићу за кривично дело неовлашћено коришћење туђег возила из члана 213. став 2. у вези става 1. КЗ претходно утврђена казна затвора у трајању од једне године, за кривично дело разбојништва из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од шест година и шест месеци, за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, те за кривично дело спречавање службеног лица у вршењу службене радње из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од две године, па је окривљени на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година.

Истом пресудом, окривљени је ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка и одређено да ови трошкови падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.390/23 од 08.06.2023. године, усвајањем жалби бранилаца окривљеног Жељка Миловановића – адвоката Зорице Александрић и Петра Шкорића, пресуда Вишег суда у Београду К бр.612/17 од 02.11.2022. године, преиначена је тако што је стављена ван снаге пресуда Окружног суда у Новом Саду К бр.630/05 од 26.10.2006. године, и применом члана 421. став 1. тачка 3) ЗКП окривљени Жељко Миловановић је оглашен кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, те му је за ово кривично дело утврђена казна затвора у трајању од пет година и шест месеци. Ставом два исте пресуде, стављена је ван снаге пресуда Окружног суда у Сомбору К бр.46/03 од 30.09.2023. године, а окривљени Жељко Миловановић је на основу члана 421. став 1. тачка 3) ЗКП оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године, након чега је окривљени применом члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година.

Истом пресудом, на основу члана 423. став 3. ЗКП према окривљеном је одбијена оптужба да је извршио једно кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, једно кривично дело тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, једно кривично дело тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1) и једно кривично дело тешка крађа из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ.

На основу члана 348. став 6. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета ближе описаних у изреци другостепене пресуде. Истовремено, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и одређено је да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Бранилац окривљеног Жељка Миловановића – адвокат Петар Шкорић, поднео је захтев за заштиту законитости само против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр.390/23 од 08.06.2023. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, не наводећи конкретно о којој повреди закона се ради, с тим што из образложења произилази да указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) ЗКП у вези члана 453. ЗКП, на повреду одредаба члана 478. став 3. тачка 2) ЗКП, члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, члана 31. ЗКП и члана 449. став 1. ЗКП, те на повреду одредаба Европске конвенције о људским правима и Устава РС, са

предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијану пресуду, а предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажне пресуде против које је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцена навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, а која се према наводима захтева састоји у томе да је побијаном другостепеном пресудом учињена повреда одредаба члана 453. ЗКП на штету окривљеног, обзиром да суд није могао да мења чињенични опис, већ је према ставу браниоца био дужан да чињенични опис који је постојао у претходним правноснажним пресудама „подведе под одредбе Кривичног законика“, јер поводом захтева за понављање поступка тужилац нема овлашћење да мења чињенични опис и диспонира оптужницом која је у претходном облику била предмет правноснажних испитивања, већ је једино могао да одустане од гоњења, односно суд је био дужан да у том случају донесе ослобађајућу пресуду.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни суд оцењује неоснованим, из следећих разлога:

Одредбом члана 453. ЗКП прописано је да, ако је изјављена жалба само у корист оптуженог, пресуда се не сме изменити на његову штету у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције.

Из цитиране законске одредбе, по налажењу Врховног суда, јасно произилази да се пресуда не сме изменити на штету оптуженог у погледу правне квалификације кривичног дела и кривичне санкције само уколико је жалба изјављена у корист окривљеног, а не и у случају када је иста изјављена и на његову штету.

Првостепеном пресудом (Вишег суда у Београду К бр.612/17 од 02.11.2022. године), остављене су на снази: пресуда Окружног суда у Сомбору К бр.46/03 од 30.09.2003. године, којом је окривљени Жељко Миловановић због кривичних дела из члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији РС, кривичног дела из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, кривичног дела из члана 166. став 2. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, кривичног дела из члана 233. став 1. КЗ РС, кривичног дела тешка крађа из члана 166. став 2. у вези става 2. тачка 1. КЗ РС, кривичног дела из члана 166. став 3. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС у вези члана 19. КЗ СРЈ и кривичног дела из члана 233. став 3. у вези става 1. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година, те пресуда Окружног суда у Новом Саду К бр.630/05 од 26.10.2006. године, којом је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година, због кривичних дела из члана 230. став 2. у вези става 1. КЗ, кривичног дела из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ и кривичног дела из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ РС.

Побијаном правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.390/23 од 08.06.2023. године, стављена је ван снаге пресуда Окружног суда у Новом Саду К бр.630/05 од 26.10.2006. године (којом је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од девет година, због кривичних дела из члана 213. став 2. у

вези става 1. КЗ из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, кривичног дела из члана 348. став 1. КЗ и кривичног дела из члана 322. став 3. у вези става 1. КЗ РС, а окривљени је на основу члана 421. став 1. тачка 3) ЗКП, оглашен кривим само због извршења кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од пет година и шест месеци, а стављена је ван снаге пресуда Окружног суда у Сомбору К бр.46/03 од 30.09.2003. године (којом је окривљени осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година због кривичних дела члана 33. став 3. Закона о оружју и муницији РС, кривичног дела из члана 168. став 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, кривичног дела из члана 166. став 2. у вези става 1. тачка 1. КЗ РС у вези члана 22. КЗ СРЈ, кривичног дела из члана 233. став 1. КЗ РС, кривичног дела тешка крађа из члана 166. став 2. у вези става 2. тачка 1. КЗ РС и окривљени је на основу члана 421. став 1. тачка 3) ЗКП, оглашен кривим само због извршења кривичног дела из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од две године, након чега је на основу члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година. Истом пресудом, на основу члана 423. став 3. ЗКП, према окривљеном је одбијена оптужба због извршења кривичних дела из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ, кривичног дела из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 33. КЗ, кривичног дела из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1) КЗ и кривичног дела из члана 204. став 2. у вези става 1. тачка 1) у вези члана 30. КЗ.

Упоређивањем пре свега правних квалификација кривичних дела у првостепеној пресуди и у побијаној другостепеној пресуди, очигледно је да је окривљени побијаном првостепеном пресудом оглашен кривим због већег броја кривичних дела, док је побијаном другостепеном пресудом оглашен кривим за свега два кривична дела – из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ.

Упоређивањем кривичних санкција, које су према окривљеном изречене првостепеном пресудом и побијаном другостепеном пресудом, очигледно је да је побијаном другостепеном пресудом окривљени осуђен на блажу казну, имајући у виду да је првостепеном пресудом за кривична дела по пресуди Окружног суда у Сомбору К бр.46/03 од 30.09.2003. године осуђен на јединствену казну затвора у трајању од шест година, а за кривична дела због којих је оглашен кривим пресудом Окружног суда у Новом Саду К бр.630/05 од 26.10.2006. године осуђен је на јединствену казну затвора у трајању од девет година, дакле укупно на 15 година затвора, док је другостепеном пресудом за сва кривична дела због којих је оглашен кривим осуђен на јединствену казну затвора од укупно 7 година, при чему му је за кривично дело из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ (након што је стављена ван снаге пресуда Окружног суда у Новом Саду К бр.630/05 од 26.10.2006. године утврђена казна затвора у трајању од пет година и шест месеци, док му је за кривично дело из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ, након што је стављена ван снаге пресуда Окружног суда у Сомбору К бр.46/03 од 30.09.2003. године због кривичног дела из члана 348. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ утврђена казна затвора у трајању од две године).

Самим тим, по налажењу Врховног суда, побијаном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.390/23 од 08.06.2023. године, није прекршена забрана преиначења на горе (*reformatio in reius*), прописана одредбом члана 453. ЗКП, обзиром да у конкретном случају првостепена пресуда није измењена на штету окривљеног ни у погледу правне квалификације кривичних дела због којих је оглашен кривим, нити у погледу изречене кривичне санкције.

По налажењу Врховног суда, стоје наводи изнети у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – да је јавни тужилац у поновном поступку изменио оптужни акт, међутим на тај начин по оцени овога суда није повређена одредба члана 453. ЗКП, имајући у виду да јавни тужилац овлашћен да током целог трајања кривичног поступка, а све до правноснажног окончања истог, располаже оптужним актом, сходно овлашћењима из члана 43. ЗКП у вези члана 409. став 1. ЗКП.

Сходно наведеном, по оцени овога суда, побијаном правноснажном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 10) у вези члана 453. ЗКП, а како се то неосновано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног.

У преосталом делу, исти захтев одбачен је као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, у преосталом делу захтеву, бранилац окривљеног истиче повреде закона из члана 478. став 3. тачка 2) ЗКП, из члана 438. став 1. тачка 5) ЗКП, из члана 31. ЗКП и члана 449. став 1. ЗКП, због којих повреда у смислу члана 485. став 4. ЗКП није дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљенима преко бранилаца, те је захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

У делу у којем се истиче да је побијаном правноснажном пресудом учињена повреда права на одбрану окривљеног („право на изабраног браниоца заштићено Европском Конвенцијом о људским правима и Уставом РС), Врховни суд налази да захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Наиме, када се захтев за заштиту законитости подноси из ових разлога, уз захтев се мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права којим је утврђена повреда људског права и слобода окривљеног или другог учесника у поступку, а које је зајемчено Уставом или Европском Конвенцијом о заштити људских правима и основних слобода и додатним протоколима. Имајући у виду да у конкретном случају бранилаца окривљеног уз захтев није доставио наведене одлуке, то је Врховни суд нашао да у погледу ових повреда захтев за заштиту законитости нема прописан садржај и да га стога ваља одбацивати.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у коме је захтев одбијен као неоснован, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу којим је захтев одбачен као недозвољен, те на основу члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Дубравка Дамјановић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић